

Vest, da Bredderne her paa en Strækning af c. 8 Km. staa lodret ned til den skummende Flod. Pasvejen fra Fortet mod Vest fører over Pshart, som før nævnt.

Fra Alaisteppe ere vi igennem det typiske Pamir

med dets af Vinden omsusede øde Bjerge atter naaede til mere tiltalende Egne, hvor Alitshurkirgiserne have deres Alai, deres beskedne Paradis, for dem selv og deres flinke Grynteokser, som Yakokserne kaldes paa Grund af deres idelige Grynten under Marchen.

Generalstabens Opmaaling paa Island.

Islands højeste Punkt.

Den af Generalstabens topografiske Afdeling udsendte Opmaalingsekspedition er for kort Tid siden vendt tilbage efter en lang og besværlig, men meget interessant Kampagne, hvis Udbytte nu foreligger som Materiale til udførlige og nøjagtige, topografiske Kort over Islands Sydkyst fra Portland til Hornefjord.

Ekspeditionens første Echelon under Premierløjtnant Koch med Premierløjtnant Buchwaldt som Assistent afrejste med Krysseren „Hekla“ den 19de Marts. Efter Bestemmelsen skulde „Hekla“, dersom Tid og Omstændigheder tillod det, landsætte Ekspeditionen i Nærheden af dens første Arbejdssted, Ingolfshøfde, idet den nærmest foreliggende Opgave var at kortlægge den i den varme Aarstid aldeles utilgængelige Skeidaraasande, førend Frostene endnu var af Jorden. Efter talrige Landgangsforsøg, der alle hindredes af stærk Paalandsvind, i Slutningen af Marts og Begyndelsen af April, landsatte „Hekla“ Ekspeditionen paa Vestmanøerne, hvorfra den med Trawler den 13de April overførtes til Vik i Nærheden af Portland. Ekspeditionen forsynede sig her med Heste og Førere, hvorefter den over Land afgik til Skeidaraasande, hvis Kortlægning begyndte den 20de April, henved en Maaned senere end ønskeligt, da Tøbruddet allerede var begyndt, og Arbejdet i det moradsige Terræn var bedømt til en Maanedes Varighed. Det lykkedes alligevel at fuldføre Maalingen, men rigtignok under store Vanskeligheder og en ikke ringe Fare for Personale og Heste. Voldsomme Storme, der piskede Ørkenens skarpe Grus og Sand mod Teltene, ødelagde disse, og omtrent daglig sank Hestene i Blød ved de besværlige Overgange over Sandenes Net af talrige Vandløb. Deltagerne i Ekspeditionen vare gennemblødte fra Morgen til Aften og om Natten daarligt skærmede mod Vind og Vejr.

Den 24de Maj afrejste anden Echelon under Kapitajn Hammershøj med Dampskibet „Pervie“, som skulde landsætte Ekspeditionen i Vik, hvor den skulde

paabegynde Detailmaalingen og senere slutte sig til Premierløjtnant Kochs Echelon, som den skulde støtte i dens Maaling af det vanskelige Fjeldterræn Øst og Nord for Skeidaraasande, saaledes at man fik et sammenhængende Kort over hele den ovenfor nævnte Kyststrækning, hvilket Kort er nødvendigt for Opmaalingen af Farvandet langs Sydkysten.

Allerede fra Sommeren 1903 havde den topografiske Afdeling tilstrækkelig Erfaring i Retning af Arbejdsmaade og Maalernes og deres Medarbejderes Ophold i Telte, Forplejning ved Landets Produkter, Konserver osv., og Opmaalingen af Sandstrækningerne fra Portland til Skeidaraasande foregik da ogsaa ganske, som man havde paaregnet, men nordøst for Sandene forelaa der en overordentlig vanskelig Opgave, nemlig Maalingen af den vældige Ismark Vatna-Jökul. Hele Jökulmassen er vel ikke maalt den nu forløbne Sommer, men dog meget store Partier af den og da navnlig dens højeste Del, der kulminerer i den ganske isklædte Fjældknude Hvannadalshnukur, Islands højeste Punkt, der fandtes at have en Højde af 2120 Meter o. H., medens den tidligere efter den første Triangulation var bestemt til 1959 M., formentlig ved Barometermaaling. Opholdet paa disse højt liggende Ismarker har selvfølgelig været forbundet med stor Besværlighed for Personalet, der kun i Ny og Næ, naar det var nødvendigt for at hidskaffe Levnedsmidler, traadte i Forbindelse med de nedenfor Jökelen spredt liggende Gaarde.

Udbyttet af Sommerarbejdet er en Kortlægning af omtrent 100 Kvadratmil af det allervanskeligste af Islands overalt vanskelige Terræn. Dette betydelige Arbejde er udført af 3 Officerer, 8 Guider af Generalstaben og 22 Menige, udvalgte Folk, der frivilligt have meldt sig som Deltagere.

Hjemrejsen foregik med Dampskibet „Pervie“, der afsejlede fra Vik den 23de September, efterat Ekspeditionen fra den 10de havde ventet paa at blive udskibet.